

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1997-1998

24 november 1997

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met het samenwerkingsakkoord inzake astrofysica met bijlage, ondertekend in Santa Cruz de la Palma op 26 mei 1979, het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Santa Cruz de la Palma op 26 mei 1979 ; het addendum bij het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 8 april 1983 ; het protocol van samenwerkingsakkoord inzake astrofysica, ondertekend in Madrid op 18 april 1988 ; het protocol tot wijziging van het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 18 april 1988 ; en het protocol tot wijziging van het addendum bij het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 18 april 1988

VERSLAG

**namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden
uitgebracht door de heer Leo Cannaerts**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jef Sleeckx

Vaste leden : de heren Leo Cannaerts, Paul Deprez, Freddy Sarens, Herman Suykerbuyk, Hugo Van Rompaey ;
de heren Karel De Gucht, Jacques Laverge, Stefaan Platteau ;
de heren Fred Dielens, Patrick Hostekint, Jef Sleeckx ;
de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire ;
de heer Paul Van Grembergen ;
mevrouw Cecile Verwimp-Sillis.

Plaatsvervangers :

de heren Jan Béghin, Herman Candries, Paul Dumez, Jef Van Looy, Johan Weyts ;
de heren Jacques Devolder, Jaak Gabriels, Didier Ramoudt ;
de heer Jacques Timmermans, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh, de heer Tuur Van Wallendael ;
de heren Christian Verougstraete, Emiel Verrijken ;
mevrouw Nelly Maes ;
de heer Johan Malcorps.

Zie :

744 (1996-1997)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. Inleidende toelichting door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden Wetenschap en Technologie	4
I.1. Algemene situering van het verdragsgeheel	4
I.2. Doelstelling van het akkoord	4
A. Europese samenwerking bij de observatie van het heelal	4
B. Versterking van de Vlaamse inbreng in het astrofysisch onderzoek	4
I.3. Belang van het verdragsgeheel voor Vlaanderen	5
I.4. Procedurele vertraging	5
II. Algemene bespreking	6
II.1. Rol van en voor Vlaanderen in het internationaal astrofysisch onderzoek	6
II.2. Kostprijs-element	6
II.3. Economische return	7
II.4. Aandacht voor de amateursterrenwachten	7
II.5. Vlaamse of Leuvense telescoop ?	7
III. Stemmingen	8
III.1. Stemming over de artikelen	8
III.2. Eindstemming	8

DAMES EN HEREN,

In de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden werd op de bijeenkomst van maandag 20 oktober 1997 het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord inzake astrofysica met bijlage, ondertekend in Santa Cruz de la Palma op 26 mei 1979, het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Santa Cruz de la Palma op 26 mei 1979 ; het addendum bij het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 8 april 1983 ; het protocol van samenwerkingsakkoord inzake astrofysica, ondertekend in Madrid op 18 april 1988 ; het protocol tot wijziging van het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 18 april 1988 ; en het protocol tot wijziging van het addendum bij het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 18 april 1988 besproken en goedgekeurd.

I. INLEIDENDE TOELICHTING DOOR DE HEER LUC VAN DEN BRANDE, MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

I.1. Algemene situering van het verdragsgeheel

De minister-president opent zijn uiteenzetting met een korte overzichtsschets van het verdragsgeheel, dat uit niet minder dan zes elementen bestaat.

Het voorliggende ontwerp van instemmingsdecreet betreft naar zijn kern het Samenwerkingsakkoord inzake Astrofysica, dat op 26 mei 1979 werd ondertekend door Denemarken, Spanje, Groot-Brittannië en Zweden. Het werd voor deze landen van kracht in 1982. Nadien traden Duitsland, Frankrijk, Italië en Noorwegen tot dit akkoord toe.

Naast het Samenwerkingsakkoord inzake Astrofysica van 1979 worden ook een aantal andere hiermee onlosmakelijk verbonden verdragsteksten voorgelegd. Meer bepaald gaat het hier over :

- het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek van 1979, dat na toetreding tot het Samenwerkingsakkoord moet worden ondertekend door de wetenschappelijke organi-

satie van het toetredende land (voor Vlaanderen zal dit het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek [FWO] Vlaanderen zijn) ;

- een addendum uit 1983 bij dit protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek, waarbij een nieuwe site wordt toegevoegd aan het gebied op de Canarische eilanden waarop het Samenwerkingsakkoord uit 1979 oorspronkelijk sloeg ;
- tenslotte drie Protocollen uit 1988 bij elk van de drie vorige documenten (het samenwerkingsakkoord, het protocol van samenwerking en het addendum bij het protocol van samenwerking) naar aanleiding van de toetreding van Duitsland en Frankrijk.

I.2. Doelstelling van het akkoord

A. Europese samenwerking bij de observatie van het heelal

De astrofysica, of sterrenkunde, is de wetenschappelijke discipline die de studie van de kosmos tot voorwerp heeft. Door de ontwikkeling van andere wetenschappen, zoals de wiskunde, de natuurkunde en de geologie, evenals door de grote technologische vooruitgang, heeft het sterrenkundig onderzoek geleid tot gefundeerde conclusies over het ontstaan en de evolutie van het heelal in zijn geheel, en van onze planeet in het bijzonder. Mede hierdoor is de sterrenkunde ook bekend geworden bij een ruim publiek.

Niet alleen in onze buurlanden, maar ook in Vlaanderen bestaat er een traditie inzake astrofysica. Een belangrijk middel voor deze wetenschap is de waarneming via telescopen. Voor de observatie van het noordelijke deel van de ruimte zijn er echter weinig geschikte plaatsen op het Europees continent.

Daarom werken de genoemde landen op basis van dit akkoord samen aan de uitbouw van internationale sterrenwachten op de Canarische eilanden.

B. Versterking van de Vlaamse inbreng in het astrofysisch onderzoek

De Vlaamse regering wenst dat de Vlaamse sterrenkundigen hieraan zouden kunnen participeren.

Er is immers een project van de K.U.Leuven om een telescoop in een van deze sterrenwachten op te stellen. Met dit instrument wordt zowel aan de Leuvense als de andere Vlaamse sterrenkundigen,

die overigens bijzonder nauw met elkaar samenwerken, de kans geboden om enerzijds een eigen onderzoek te voeren dat internationaal competitief is, maar anderzijds ook om op een efficiënte manier deel te nemen aan internationale onderzoeksprojecten.

De minister-president benadrukt daarop nogmaals met de grootste stelligheid dat de wetenschappelijke exploitatie van deze Vlaamse telescoop zal open staan voor de sterrenkundigen van alle andere universiteiten en onderzoekscentra in Vlaanderen. Hetzelfde geldt trouwens voor de terzake deskundige federale wetenschappelijke instellingen. Overigens is het evenmin uitgesloten dat hij ook gebruikt zal worden door wetenschappers uit de andere gemeenschappen in België. Zowel in Vlaanderen als in de andere twee gemeenschappen, als op het federale niveau is immers al interesse getoond.

Voor de beschrijving van het kader, de operationele doelstelling en de technische gegevens zoals deze zijn weergegeven in de verdragsartikelen verwijst de minister-president, omwille van het veeleer technisch karakter van die gegevens, naar de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet. Tevens staat prof. dr. C. Waelkens, sterrenkundige van de K.U.Leuven, ter beschikking om desgewenst projecttechnische en wetenschappelijke inlichtingen te verschaffen.

Deze internationale samenwerking omvat eveneens de uitwisseling van informatie en experts en het gezamenlijk gebruiken van programma's en installaties, met inbegrip van de sterrenkundige instrumenten van het plaatselijke "Instituto de Astrofísica de Canarias" (IAC).

I.3. Belang van het verdragsgeheel voor Vlaanderen

De toetreding tot dit akkoord impliceert, zoals hoger reeds gesteld, de aanvaarding van het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek tussen de wetenschappelijke organisaties van de verdragsluitende partijen, waarin de concrete modaliteiten worden bepaald. Voor Vlaanderen zal het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek deze rol vervullen.

Het protocol vormt op zijn beurt dan het raamwerk voor overeenkomsten van samenwerking tussen officiële wetenschappelijke organisaties, zoals,

bijvoorbeeld, de sterrenkundige instituten van de Vlaamse universiteiten.

Afsluitend benadrukt de minister-president dat de goedkeuring door het Vlaams Parlement van de voorliggende verdragsteksten een uiterst belangrijke stap kan vormen om de Vlaamse sterrenkundige wereld, via een deelname aan de internationale sterrenwacht in Gran Canarias, toe te laten haar vooraanstaande rol te blijven vervullen.

I.4. Procedurele vertraging

Met betrekking tot de gevolgde en nog te volgen procedure laat de minister-president nog opmerken dat het nu voorliggende dossier bijna 10 jaar vertraging heeft opgelopen, wegens onenigheid over de bevoegdheid.

Zelfs tot vrij recent nog waren er problemen met de procedure. Zo besliste de Werkgroep Gemengde Verdragen van de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (IMCBB) op zijn bijeenkomst van 28 april 1995 dat de voorliggende verdragsteksten inzake astrofysica een gemengd karakter vertonen. Zowel de gemeenschappen als de federale overheid zouden bevoegd zijn. In zijn advies terzake van 13 maart 1997 liet de Raad van State echter opmerken dat de verdragsteksten uitsluitend elementen bevatten die tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoren. Ingaand op dat advies besliste de Werkgroep Gemengde Verdragen op 30 april 1997 terug te komen op zijn eerdere beslissing, en te besluiten tot een exclusief gemeenschapskarakter.

Het spreekt voor zich dat de regering pas naar het parlement kon komen nadat de basisverantwoordelijkheid terzake was vastgelegd. Eenmaal de verantwoordelijkheidskwestie uitgeklaard is het de bedoeling om zo snel mogelijk ook effectief te gaan optreden.

Voor wat betreft de stand van zaken in de andere deelstaatarparlementen kan de minister-president nog meedelen dat de Duitstalige Gemeenschap hoogstwaarschijnlijk in de loop van de maand november zal goedkeuren, terwijl de Franse Gemeenschap zulks waarschijnlijk begin volgend jaar zal doen. Het moge hierbij dus ook duidelijk zijn dat deze wetenschapsdiscipline over de grenzen van de gemeenschappen heen dient te worden beoefend, met ook participatie van de federale wetenschappelijke instellingen.

II. ALGEMENE BESPREKING

II.1. Rol van en voor Vlaanderen in het internationaal astrofysisch onderzoek

De heer Hugo Van Rompaey neemt met genoeg kennis van het op stapel staande Vlaamse project, maar wenst te vernemen of de Vlaamse sterrenkunde, gezien de – in comparatief opzicht – al bij al toch vrij kleine omvang van onze regio en onze universitaire gemeenschap enerzijds, en gezien de immensiteit van het te onderzoeken voorwerp anderzijds, wel echt kan meespelen in de wereld van de astrofysica.

Prof. dr. C. Waelkens antwoordt hierop dat Vlaanderen wel degelijk effectief kan wegen op het astrofysisch onderzoek. Paradoxaal genoeg misschien, is dit te wijten aan het immer toenemende belang van de mega-projecten inzake sterrenkundig onderzoek. Wetenschappelijke mega-projecten waarin Vlaanderen zich overigens ook ten volle inschrijft. Hét voorbeeld bij uitstek daarvan is het European Southern Observatory (ESO)¹, dat gericht is op het onderzoek van de zuidelijke sterrenhemel. Deze grote onderzoeksinstanties zijn de weg opgegaan van het bouwen van steeds grotere telescopen. Doordat dergelijke projecten ook bijzonder grote budgetten vergen, zien deze grote onderzoeksinstellingen zich verplicht zeer selectief op te treden. Ze moeten, met andere woorden, bepaalde taken afstoten. In casu de kleinere projecten. En precies in die "kleine" projecten kan Vlaanderen, qualitate qua, bijzonder goed meespelen. Belangrijk hierbij is dat er ook steeds meer vraag komt naar dergelijke projecten. Vlaanderen en Zwitserland² hebben zich, via samenwerking, weten te profileren als voorlopers inzake de ontwikkeling van nieuwe instrumenten die geschikt zijn voor dergelijke projecten.

Onder verwijzing naar de driejarige periode die prof.dr. Waelkens heeft doorgebracht in Chili, betreurt de minister-president dat het ruime publiek soms nog al te weinig weet heeft van de prestaties van het Vlaams wetenschappelijk onderzoek, en van zijn status in het buitenland.

1 De ESO is een in 1962 opgerichte organisatie voor Astrofysica. Haar onderzoeksactiviteiten worden gefinancierd en administratief onderbouwd door een consortium van acht Europese staten (België, Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Italië, Nederland, Zweden en Zwitserland). De ESO heeft een permanente administratieve en wetenschappelijk staf, waarvan ongeveer de helft gestationeerd is in het Europees hoofdkwartier van de ESO in het Duitse Garching (gelegen nabij München). In 1965 richtte de ESO het La Silla-observatorium op in Chili, gelegen op ongeveer 600 km ten noorden van

II.2. Kostprijs-element

Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wenst te vernemen welk kostenplaatje er verbonden is aan de realisatie van het project. Uit de toelichting meent zij begrepen te hebben dat er zowel kosten zullen moeten gemaakt worden voor de oprichting van de gebouwen, als voor de huur en het onderhoud. Zij had dan ook graag vernomen welk bedragen aan investeringskosten, respectievelijk werkingskosten zullen worden besteed.

De minister-president preciseert dat de bouw van de telescoop en de spiegels respectievelijk 40 en 12,5 miljoen frank zullen kosten. De betaling hiervan zal gebeuren via het FWO. Een gedeelte van de middelen die ter beschikking gesteld worden voor investeringen in de sector van het wetenschappelijk onderzoek zijn afkomstig van de Nationale Loterij. De investeringskosten voor het optrekken van het gebouw in Spanje worden op 10 miljoen geraamd, die vanuit het Onderzoeksfonds van de K.U.Leuven zelf zullen worden gefinancierd. De operationele kosten omvatten zowel werkingskosten als de daar uit te voeren wetenschappelijke projecten. De werkingskosten worden voorlopig geraamd op 1,25 miljoen frank per jaar, die zal betaald worden via een reeds goedgekeurd FWO-mandaat. Ongeveer 5 miljoen per jaar zullen finaal moeten worden voorzien op het budget FWO. De kosten voor de wetenschappelijke projecten zullen een plaats moeten vinden op het budget voor wetenschapsbeleid.

Daar tegenover staat dat ook rekening dient gehouden met een ventilatie van de kosten naar de Spaanse partner toe. In verband met de financiële aspecten van dit akkoord, dient immers opgemerkt dat artikel 9 van het akkoord de financiële verantwoordelijkheid verdeelt over de Spaanse staat en de gebruikersorganisaties. Kort geschetst staat Spanje in voor de infrastructuur van de sterrenwachten, en voor alle diensten die in het protocol toegezegd worden. De kosten van bijkomende installaties of andere diensten op verzoek van de

Santiago, op een hoogte van ongeveer 2.400 m boven de zeespiegel. Vanaf deze sterrenwacht wordt de sterrenhemel van het zuidelijk halfrond bestudeerd met behulp van diverse bijzonder krachtige sterrenkijkers.

2 De universiteit van Genève heeft reeds een gebouw opgericht op de ESO-sterrenwacht in Chili. Vlaanderen is van plan een volkomen identiek tweelingsproject op te zetten op de Canarische eilanden, en dan meer bepaald op La Palma.

gebruikersorganisaties worden via onderhandelingen toegewezen aan het FWO-Vlaanderen of de Spaanse Hoge Raad voor het Wetenschappelijk Onderzoek. De onderhouds- en werkingskosten worden, volgens de bepalingen van het protocol, gedeeld tussen deze wetenschappelijke organisaties.

Door het hebben van deze Vlaamse telescoop zal men ook efficiënter op de verschillende waarnemingstijden zicht krijgen. In globo kan dus gesteld worden dat de financiële last voor de Vlaamse overheid in zijn geheel genomen vrij bescheiden blijft. Temeer als men in rekening brengt dat tegenover deze kosten ook het feit staat dat alle Vlaamse sterrenkundigen hun wetenschappelijk werk kunnen doen, én dat dit project ook in belangrijke mate de wetenschappelijke uitrusting en de Vlaamse technische knowhow (en diens uitstraling) zullen ten goede komen.

Ook prof. dr. Waelkens beaamt dit. De kosten zijn, verhoudingsgewijze, in termen van de wereld van de astrofysica, vrij beperkt. En daarenboven kan Vlaanderen via zijn kleinere telescoop ook zijn aanwezigheid bij het ESO in Chili optimaliseren. Er is derhalve ook duidelijk sprake van een economisch optimale situatie.

II.3. Economische return

In het licht van deze laatste opmerkingen van zowel de minister-president als prof. Waelkens had de heer Luk Van Nieuwenhuysen graag vernomen of er mogelijks ook een economische return, stricto sensu, te verwachten valt van dit project. Kunnen de betreffende wetenschappelijke inspanningen m.a.w. ook ingeschat worden in termen van economische rendabiliteit?

Prof. Dr. C. Waelkens antwoordt hierop dat er wel degelijk sprake is van een directe economische return. Door het ontwikkelen van de noodzakelijke hoogtechnologische apparatuur, heeft men immers een knowhow verworven die daarna ook andere economische toepassingen kan vinden, en dus verzilverd kan worden.

Wel wijst hij erop dat het astrofysisch onderzoek op zich, niet onmiddellijk op het genereren van economische return gericht is. Zijn wetenschappelijke discipline is veel meer gericht op het bestuderen van fundamentele existentiële vragen. Het feit dat sterrenkundigen fundamentele vragen stellen, en derhalve ook consequent alles in vraag moeten durven stellen, is, qualitate qua, als denkwijze op zich echter ongetwijfeld ook nuttig.

De minister-president wenst in deze te beamen dat hij ten volle achter de idee van het fundamenteel wetenschappelijk onderzoek staat. Dit is waardevol als kennisverkenning, en hoeft zijn economische productiviteit derhalve niet per se te bewijzen.

II.4. Aandacht voor de amateursterrenwachten

Zonder het belang van het voorliggende project te willen minimaliseren wenst mevrouw Cecile Verwimp-Sillis er wel op te wijzen dat er ook hier te lande bij een vrij ruime groep mensen aandacht bestaat voor de sterrenkunde. Deze amateur-astronomen kunnen in beginsel terecht in een aantal volkssterrenwachten. Maar deze worden vrijwel alle geplaagd door het probleem van het 's nachts overvloedig aanwezige kunstlicht alhier. Dit probleem van lichtpollutie heeft, luidens haar informatie, de sterrenwacht van Ukkel zelfs volledig onbruikbaar gemaakt voor waarnemingen. Haar vraag is of de Vlaamse regering hieraan iets kan verhelpen, en ook iets voor deze groep kan doen.

De minister-president verklaart hierop ten volle achter de idee van amateur-astronomie te staan, aangezien dit kan geïdentificeerd worden als een duidelijke vorm van interesse voor wetenschap in de ruime zin van het woord. Tevens is hij de mening toegedaan dat er voor de Vlaamse overheid wel degelijk nog een taak is weggelegd qua sensibilisering voor en rond het wetenschappelijk bedrijf. Het komt hem overigens van primordiaal belang voor om reeds zeer vroeg te pogen jongeren te interesseren voor de wetenschappen.

Dat de amateur-astronomen problemen hebben met lichtpollutie wil hij ook grif toegeven. Maar het is niet onmiddellijk duidelijk hoe men aan dat concreet probleem een begin van oplossing kan geven.

II.5. Vlaamse of Leuvense telescoop ?

De heer Fred Dielens laat opmerken dat hij het wat moeilijk heeft met de terminologie, daar waar met betrekking tot hetzelfde project tegelijk gewag wordt gemaakt van een "Vlaamse telescoop" en een "Leuvense telescoop". Het komt hem voor dat de beide begrippen toch niet dezelfde lading kunnen dekken.

De minister-president repliceert hierop dat het verre van aangewezen zou zijn om het wetenschappelijk onderzoek in het algemeen, en het domein van de astrofysica in het bijzonder, te verkavelen langs ideologische lijnen. De vernieuwde visie op universitair onderwijs bepaalt terecht dat know-

how op bepaalde wetenschappelijke terreinen enkel en alleen in zijn meest optimale vorm kan verworven worden via het maximaal uitspelen van bestaande complementariteiten. Het gaat vandaag niet meer op om overal in Vlaanderen alles en nog wat te gaan ontdebellen.

In casu weze opgemerkt dat er hier overigens ook sprake is van een bijzonder sterke betrokkenheid van wetenschappers van de Vrije Universiteit Brussel.

Prof. dr. Waelkens treedt in deze zowel de minister-president als de heer Dielens bij. Ook hij acht het begrijpelijk dat men in deze kwestie de indruk kan krijgen dat er aan een teer punt wordt geraakt. Maar hij verzekert de commissieleden dat het project zoals het nu voorligt in diverse instanties is bekeken door zijn overige Vlaamse collega's die het goed bevonden hebben. Daarnaast is het op heden evident dat iedereen in een samenwerkingsverband moet kunnen meespelen. Maar deze wetenschappelijke finaliteit staat dan weer los van de praktische gegevenheid dat een project maar echt goed kan lukken als er iemand éénduidig verantwoordelijk is voor de uitvoering. Zoniet is er geen coherente beleidsvoering mogelijk.

Overigens kan prof. Waelkens nog meedelen dat de verstandhouding onder de Vlaamse astrofysici erg goed is. Zij realiseren zich trouwens ten volle dan ze enkel door samen te werken voldoende kritische massa kunnen opbrengen. Daarnaast is ook in het "plan Dillemans"³ de sterrenkunde vermeld als een discipline die in interuniversitair verband uit te werken valt.

³ *Optimalisering van het Universitair Aanbod in Vlaanderen*. Bijzondere opdracht ere-rector Roger Dillemans. *Eerste voortgangsrapport voor de minister vice-president en minister van Onderwijs Luc Van den Bossche (december 1996 – januari 1997)*. Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Departement Onderwijs, Afdeling Informatie en Documentatie.

III. STEMMINGEN

III.1. Stemming over de artikelen

Artikel 1

Ter stemming gelegd wordt het eerste artikel van het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord inzake astrofysica met bijlage, ondertekend in Santa Cruz de la Palma op 26 mei 1979, het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Santa Cruz de la Palma op 26 mei 1979 ; het addendum bij het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 8 april 1983 ; het protocol van samenwerkingsakkoord inzake astrofysica, ondertekend in Madrid op 18 april 1988 ; het protocol tot wijziging van het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 18 april 1988 ; en het protocol tot wijziging van het addendum bij het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 18 april 1988 goedgekeurd bij unanimité van 10 stemmen.

Artikel 2

Ter stemming gelegd wordt daarna ook het tweede artikel van het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord inzake astrofysica met bijlage, ondertekend in Santa Cruz de la Palma op 26 mei 1979, het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Santa Cruz de la Palma op 26 mei 1979 ; het addendum bij het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 8 april 1983 ; het protocol van samenwerkingsakkoord inzake astrofysica, ondertekend in Madrid op 18 april 1988 ; het protocol tot wijziging van het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 18 april 1988 ; en het protocol tot wijziging van het addendum bij het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 18 april 1988 goedgekeurd bij unanimité van 10 stemmen.

III.2. Eindstemming

Ter stemming gelegd, wordt daarop het geheel van het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord inzake astrofysica

met bijlage, ondertekend in Santa Cruz de la Palma op 26 mei 1979, het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Santa Cruz de la Palma op 26 mei 1979 ; het addendum bij het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 8 april 1983 ; het protocol van samenwerkingsakkoord inzake astrofysica, ondertekend in Madrid op 18 april 1988 ; het protocol tot wijziging van het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 18 april 1988 ; en het protocol tot wijziging van het addendum bij het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 18 april 1988 aangenomen met unanimitéit van 10 stemmen.

De verslaggever,

Leo CANNAERTS

De voorzitter,

Jef SLEECKX
